DEN SKANDINAVISKE

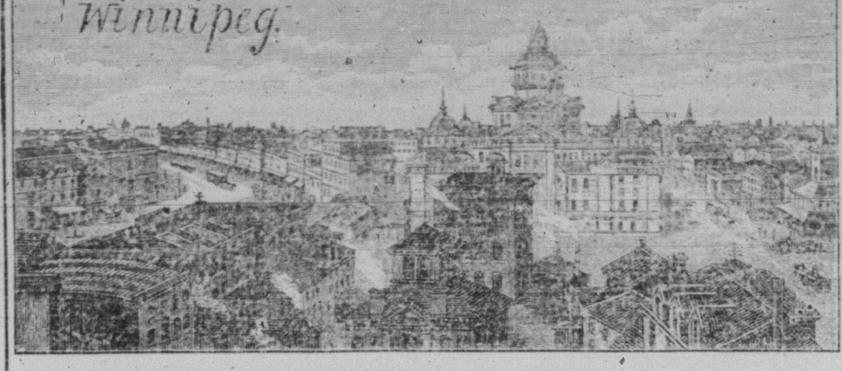

CANADIENSAREN.

No 2 Lop. Årg. 3. WINNIPEG, MANITOBA, DEN 31 DESEMBER 1889. Lösnummer 5 cents. No: 12.

Provinsen
Manitobas Historia.

(Forts).

År 1887 var hveteafkastningen i Manitoba större än någon af de nedan nämnda tretto staterna år 1886.

	Bushels		Bushels		Bushels
Massachusetts	17,000	Utah	1 541,000		
Connecticut	36,000	Georgia	1,690,000		
Wyoming	63,000	Arkansas	1,815,000		
Nevada	72,000	New Jersey	2,260,000		
New Hampshire	169,000	Colorado	2,419,000		
Mississippi	173,000	Weth Virginia	8,961,000		
Arizona	297,000	North Carolina	2,209,000		
Vermont	410,000	Texas	5,38[illegible],000		
Maine	600,000	Wirginia	5,581,000		
New Mexico	921,000	Maryland	7,550,000		
South Carolina	936,000	Washington Terr	7,560,000		
Idaho	1,030,000	Tennessee	8,054,000		
Delaware	1,1[illegible],000	New York	11,993,000		
Montana	1,509,800	Oregon	11,032,000		
Alabama	1,529,000	Kentucky	12,405,000	Manitoba	14,000,000

Från en till Börs styrelsen i Winnipeg afgifven rapport, angående grödan af år 1887, framgår att 432.000 acres voro insådda i hvete, enligt uppgifter inkomna till jordbruks Departementet från 350 personer. Antagande att medelafkastningen komme att blifva 28 bushels pr acre beräknade Börs styrelsen i September månad, afkastningen till 12.000,000 bushels, men en månad senare befanns det att densamma rätteligen steg till emellan tretton och fjorton millioner bushels då tröskningen utvisade ett bättre resultat. Denna gröda beräknas hafva blifvit disponerad på följande sätt

	Bushels.
Hvete exporteradt till Östra Canada och Europa	8.500,000
Förvandlat till mjöl i Manitoba	2.600,000
Begagnadt till utsäde för 520,000 acres	1.100,000
På hand hos mjölnare och exportörer samt hos farmare	1 200 000
Summa	13,400,000

Til dessa siffror må tilläggas en summa (stor nog att göra total beloppet fullt ut 14,000,000 bushels) till detäskande af det hvete som begagnas till föder åt kreaturen å farmerna och hvad som ännu är otröskad eller också på så långt afstånd från jernvegarna, att det icke kommer att ingå i dettå års beräkning. Total beloppet af den verkliga hvete exporten har man uppnått genom en omsorgsfull undersökning och spannmåls inspektörens anteckningar. För att finna ut verkliga beloppet af hvete af 1887 års skörd som förvandlats till mjöl, blöfvo cirkulär bref afsända till alla qvarnar i provinsen med anhållan om en noggrann uppgift. Svar erhöllos prompt från alla qvarnar af någon betydenhet, så att de erhållna siffrorna voro tillförlitliga. Enligt den beräkningen som begagnas af amerikanska statistici, tager det 5 bushels i mjöl till föda för hvarje individ af befolkningen. Antagande att vår befolkning vid denna tid uppgick till 130,000 själar, behöfde vi 650,000 bushels, lämnande 1,950,000 af det malna för export. Större delen af vårt mjöl utskeppas vesterut till territorierna, British Columbia, Asien och resten till östra Cånnda.

Enligt 1886 års folkräkning voro 16,000 farmare i Manitoba nämnda år och man kan antaga för säkert att dessa farmare skördade 14,000,000 bushels ifrån 432,000 acres, en medelafkastning af 324 bushels per acre Enligt uppgifter inkomna till Winnipegs Spannmålsbörs om den förökade arealen af utsådt hvete under år 1888 utöfver föregående år, inhemtas att omkring 20 procent större areal var besådd, utgörande ett total belopp af 520,000 acres. Det är svårt att erhålla fullt tillförliga uppgifter angående korn som utskeppades af 1887 års afkastning. Omkring 350,000 bushels utsändes af detta sädesslag öster och söderut och afkastningen var mycket ymnig från de 56,000 acres, som voro besådda därmed, men som dess förinnan ganska litet af detta sädesslag exporterades, egna de farmarens ringa uppmärksamhet åt inhöstningen däraf och större delen af hvad som odlades blef begagnadt som kreatursföder inom provinsen. Uppgifterna utvisa en tillökning i arealen af från 20 till 30 procent år 1888 utöfver föregående år eller omkring 70,000 acres, Exporten af hafra; såvidt man kunnat finna, utgjorde sistnämnda år fullt 1,000,000 bushels Tillökning i arealen år 1888 utgjorde minst 10procent. I sin års rapport om afkastningen i Manitoba för 1887 säger Förenta Staternas konsul. hr J. W. Taylor, bland annat: „Sådan afkastning, särdeles af hvete är utan sin like i annalerna om det amerikanska jordbruket".

I hvad undervisningen angår, har Manitoba gifvit ett vackert exempel. Dess system är grundadt på samma fot som i Ontario och i vissa afseenden liknande det i de vestra staterna; det följer skyndsamt efter bebyggandet och uppodlingen af landet och inrättar en skola hvarhelst tio barn i skoåldern finnes i närheten inom en omkrets af tre mil samt ställer den i gång genom ett system af regerings bidrag och municipal beskattning, hvarigenom bördan blir jämnt fördelad och de glesare befolkade, fattiga settlementen understödda. Stor omsorg fästes i afseende å förberedningen af lärare och något tillståndsbref att undervisa lemnas icke med undantag af dem från provincial collegiet. Det finns en Normal skola, som lärarne äro nödsakade att bevista i händelse de fortsatta att undervisa längre än ett år, och tillfölje däraf hafva de flesta af lärarene erhållit en praktisk underbyggnad för sitt arbete. Men denna anmärkning gäller endast de Protestantiska skolorna, och det måste tilläggas att i ett fall är systemet detsamma, fullständig och en särskild kontroll öfver verksamheten i Katolska och Protestantiska skolor medelst ett Katolskt och Protestantiskt Undervisnings Collegium och en motsvarande fördelning af allmänna medel till deras underhåll,

År 1871 då allmänna skolor först inrättades i Manitoba, funnos 16 Protestantiska och 17. Katolska skolor; år 1881 funnos 128 Protestantiska och 50 Katolska skolor och år 1887 hade deras antal förökats till 522. Protestantiska och omkring 50 Katolska. Af 529 lärare anställda vid de Protestantiska skolorna år 1887. hafva 310 erhållit instruktion i konsten att undervisa i Provincial Normal skolan i hvilken finnes en särskild afdelning hvarest undervisning i lärare kallet ensamt meddelas.

Manitoba Universitet, förlagdt i Winnipeg, är den högsta och enda läro anstalt i sitt slag. I Manitoba Den Engelska kyrkans högskola i St. John, Presbyterianska högskolan dersammanstädes och Katolska högskolan i St. Boniface förenade sig om att stifta detta Universitet, och senare bildades det Medicinska läroverket i Winnipeg.

Stort som det verk är, som utförts i afseende å undervisningen i Manitoba, hafva också religionens kristliga inflytelser gått hand i hand därmed. Den Romerska kyrkan var den första, som införde religionen här, redan så tidigt, som år 1818, men det var först omkring femtiotalet, som några egentliga framsteg gjordes där. Då följde den Engelska kyrkan, den Presbyterianska, Methodist, Baptist, Congregationalist, Judiska och Lutherska, hvilka alla hjelpt att sprida den kristna läran.

Äfven i afseende å jernvägsbyggnader har Manitoba gjort stora framsteg. År 1870 fanns ej en enda mil jernväg och i dag hafva vi omkring 1300 mil färdigbyggda och nya anläggningar fortgå oafbrutet.

Manitobas nuvarande Guvernör är John C. Schultz, en af de äldsta settlarne i provinsen, och som under många åt tagit en verksam del i dess framåtskridande och tillväxt

Regeringen består af Hon Thomas Greenway, Premier och Minister för Jordbruket; Hon Joseph Martin General Advokat och Jernvägs Kommissionär; Hon D. H. McMillan Finans Minister; Hon James Smart, Minister för allmänna arbeten och Hon Dan. McLean Provincial Sekreterare.

Slut.

Skandinaver!

„I dag röd, i morgon död", säger ett gammalt ordspråk eller med andra ord: ingen går säker för „lemannen".

Döden, som mejar utan afseende på ålder, stånd eller lifskraft, kan hvilket ögonblick som helst kalla så väl den, som lefver i skötet af sin familj, som den ensliga „boärdaren", som, ehuru han här synes vara utan vänner och fränder, dock sannolikt i „gamla landet" lemnat föräldrar, syskon eller en hjertanskär, hvilkas tankar följa honom i det främmande landet.

Antaget han dör — åren gå, inga underrättelser fås; ovishet och ängslan tära hans anhöriga!

Huru mycket bättre är då ej visheten, om än sorglig, än en ständig oro och ängslan!

Med dessa tanka för ögonen har det Skandinaviska Filantropiska Sällskapet trott sig böra uppmana alla skandinaver att till dess sekreterare insända — såväl anhörigas adresser i gamla landet som sina egna härstädes. Sällskapet vill derigenom blifva i stånd att kunna göra en tjenst eller bringa en underrättelse åt ena eller andra parten.

Fördelen häraf torde vara sjelfklar och en hvar, som öfvertänker den sats, hvarmed detta upprop inledes, borde följa uppmaningen och insända adress till Filantropiska Sällskapets Sekreterare, hvars adress är P. O. Box 290, Winnipeg.

På Filantropiska Sällskapets vägnar

J. E. Forslund
Sekreterare.

FRÅN DAKOTA.

„På vägnar af många hungrande fäder mödrar och barn, sänd oss hjelp". Så skrifver Domaren Frank F. Phillips i St. John, Roulette County Nord Dakota till Sekreteraren för Börsföreningen i Minneapolis. Han säger att alla lokala tillgångar äro uttömda och ber om hjelp från Minneapolis för de många hungrande familjerna.

BILLIGA KOR.

Så stor är nöden i Dakota på somliga platser att farmare måst sälja sina kor för $5,00 för att kunna förskaffa sig det nödvändigaste.

FÖR MANITOBA.

Virginians för Manitoba, Toronto 18de Nov. A. J. Mc Millan, Manitoba Regeringens Agent derstädes, meddelar att många Virginier från Charlotteville, nästa sommar ämna flytta till Manitoba och egna sig åt farmning. Ibland dem äro flera förmögne tobaks odlare, som ämna köpa land och bringa sina tjenare med sig. Till följe af den felslagne skörden under flere år det blef nödvändigt för dem att utse nya hem åt sig och deras delegerade hvilka besökt flere af de vestra staterna och Manitoba för att finna bästa platsen hafva raporterat Manitoba, som den bästa.